

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/826**z dnia 17 maja 2017 r.****w sprawie ustanowienia unijnego programu służącego wsparciu szczególnych działań zwiększających zaangażowanie konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych w proces kształtowania unijnej polityki w dziedzinie usług finansowych na lata 2017–2020****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 169 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia przyczynia się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów oraz do stawiania konsumentów w centrum rynku wewnętrznego poprzez wspieranie i uzupełnianie polityk państw członkowskich w staraniu o zapewnienie obywatelom możliwości czerpania w pełni korzyści z istnienia rynku wewnętrznego, a tym samym należytego uwzględniania i obrony ich interesów prawnych i gospodarczych. Prawidłowo funkcjonujący i godny zaufania sektor usług finansowych stanowi kluczowy element rynku wewnętrznego i jego możliwości transgranicznych. Wymaga on solidnych ram regulacyjnych i nadzorczych, które zapewniają stabilność finansową, a jednocześnie wspierają zrównoważoną gospodarkę. Prawidłowo funkcjonujący i godny zaufania sektor usług finansowych powinien także zapewniać wysoki poziom ochrony konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych, w tym inwestorów detalicznych, oszczędzających, posiadaczy polis ubezpieczeniowych, członków funduszy emerytalnych i osób uposażonych, akcjonariuszy indywidualnych, pożyczkobiorców oraz MŚP.
- (2) Od 2007 r. zaufanie użytkowników końcowych usług finansowych, w szczególności konsumentów, nadwyrężył kryzys finansowy i gospodarczy. Aby przywrócić ich zaufanie do stabilności sektora finansowego oraz wnieść wkład do jego najlepszych praktyk, istotne jest zwiększenie poziomu aktywnego uczestnictwa i zaangażowania konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych, w tym inwestorów detalicznych, oszczędzających, posiadaczy polis ubezpieczeniowych, członków funduszy emerytalnych i osób uposażonych, akcjonariuszy indywidualnych, pożyczkobiorców oraz MŚP, a także podmiotów reprezentujących ich interesy, w unijne i inne stosowne wielostronne procesy kształtowania polityki w sektorze finansowym.
- (3) Aby osiągnąć te cele, w wyniku ponadpartyjnej inicjatywy Parlamentu Europejskiego, pod koniec 2011 r. Komisja zainicjowała projekt pilotażowy zakładający udzielenie dotacji w celu wsparcia rozwoju ośrodka specjalistycznej wiedzy finansowej służącego pomocą konsumentom, innym użytkownikom końcowym oraz podmiotom reprezentującym ich interesy, aby zwiększyć ich zdolność udziału w procesie kształtowania unijnej polityki w dziedzinie usług finansowych oraz sprzyjać powstaniu odpornego systemu bankowego. Główne cele polityki polegały na zapewnieniu, aby osoby odpowiedzialne za kształtowanie unijnej polityki, przystępując do wprowadzenia nowych przepisów prawa unijnego, mogły zapoznać się z poglądami innymi niż wyrażane przez specjalistów z sektora finansowego, na zapewnieniu, aby interesy konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych znajdowały odzwierciedlenie w nowych przepisach prawa unijnego, na zapewnieniu, aby ogół społeczeństwa był lepiej informowany o bieżących kwestiach związanych z regulacją sektora finansowego, dzięki czemu zostanie pogłębiona wiedza finansowa obywateli, oraz na zapewnieniu zwiększenia aktywnego udziału konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych w kształtowaniu unijnej polityki w dziedzinie usług finansowych, co zaowocuje wyważonymi przepisami prawa unijnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 34 z 2.2.2017, s. 117.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 27 kwietnia 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 11 maja 2017 r.

- (4) W związku z tym Komisja, w drodze otwartego zaproszenia do składania wniosków, udzieliła w latach 2012–2015 dotacje na działalność dwóm organizacjom *non-profit*: Finance Watch i Better Finance. Dotacji tych udzielono w latach 2012 i 2013 w ramach projektu pilotażowego trwającego dwa lata, a od 2014 r. w formie działania przygotowawczego. Ponadto w 2016 r. zdecydowano o udzielaniu dotacji na działania zamiast dotacji na działalność, gdyż dotacje na działania pozwalają skuteczniej kontrolować wydatki z budżetu unijnego. Ponieważ działanie przygotowawcze może być prowadzone tylko przez maksymalnie trzy kolejne lata na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾, konieczne jest przyjęcie aktu ustawodawczego, aby zapewnić podstawę prawną finansowania tych działań poczynając od 2017 r.
- (5) Finance Watch powstało z dotacji unijnych w 2011 r. jako międzynarodowe stowarzyszenie *non-profit* na podstawie prawa belgijskiego. Jego zadaniem jest obrona interesów społeczeństwa obywatelskiego w sektorze finansowym. Dzięki dotacjom unijnym Finance Watch udało się w krótkim czasie stworzyć zespół wykwalifikowanych specjalistów, zdolnych do prowadzenia badań, analiz politycznych oraz działań informacyjnych w dziedzinie usług finansowych.
- (6) Better Finance powstała w wyniku prowadzonych od 2009 r. kolejnych reorganizacji i zmian wizerunkowych już istniejących europejskich federacji inwestorów i akcjonariuszy. Dzięki dotacjom unijnym organizacja ta stworzyła ośrodek specjalistycznej wiedzy finansowej, który skupia się przede wszystkim na interesach konsumentów, inwestorów prywatnych, indywidualnych akcjonariuszy, oszczędzających oraz innych użytkowników końcowych usług finansowych, stosownie do jej składu członkowskiego i zasobów.
- (7) W wyniku przeprowadzonej w 2015 r. oceny projektu pilotażowego i późniejszego działania przygotowawczego stwierdzono, że zasadniczo osiągnięto cele z zakresu polityki. Finance Watch i Better Finance prowadziły prace w uzupełniających się obszarach polityki i skupiały się na różnych odbiorcach. Ich działalność, wspólnie, objęła większość aspektów unijnego programu w zakresie polityki finansowej od 2012 r. oraz – na tyle, na ile pozwoliły im na to zasoby – Finance Watch i Better Finance starały się rozszerzać swoje działania, aby uzyskać szeroki zasięg geograficzny w Unii.
- (8) Obie organizacje wniosły wartość dodaną w działania swoich członków krajowych oraz przyniosły korzyści unijnym konsumentom. Krajowym organizacjom zajmującym się wieloma kwestiami konsumenckimi często brakuje technicznej wiedzy specjalistycznej z obszarów polityki dotyczących szczególnie usług finansowych i powiązanych z nimi procesów kształtowania polityki Unii. Ponadto na poziomie Unii nie zidentyfikowano dotąd żadnych innych podobnych organizacji. Pomimo iż ocena projektu pilotażowego wykazała, że żaden inny wnioskodawca nie odpowiedział na ogłaszane corocznie od 2012 r. zaproszenia do składania wniosków, program przewidziany w niniejszym rozporządzeniu powinien być otwarty na innych potencjalnych beneficjentów po zakończeniu okresu 2017–2020, jeżeli będą oni spełniać jego wymogi.
- (9) Pomimo regularnie podejmowanych starań Finance Watch i Better Finance nie udało się pozyskać stabilnego i znaczącego finansowania pochodzącego od innych darczyńców, niezależnych od branży finansowej, a zatem, aby utrzymać stabilność finansową nadal pozostają w znacznym stopniu zależne od finansowania unijnego. Dofinansowanie unijne jest więc obecnie konieczne, aby zapewnić otrzymywanie zasobów niezbędnych do osiągnięcia w nadchodzących latach pożądanego celu z zakresu polityki i zapewnienia stabilności finansowej tym organizacjom oraz ich ekspertom i pracownikom administracyjnym, którzy zdołali w krótkim czasie rozpocząć swoje odpowiednie działania. Należy zatem ustanowić unijny program na lata 2017–2020 w celu wsparcia działalności Finance Watch i Better Finance (zwany dalej „programem”), który uzupełni podobne polityki realizowane przez państwa członkowskie na poziomie krajowym. Stabilność finansowa ma dla obu organizacji kluczowe znaczenie z punktu widzenia utrzymania wiedzy specjalistycznej oraz planowania projektów przez obie organizacje. Organizacje otrzymujące wsparcie w ramach programu powinny jednak dążyć do zwiększenia udziału innych źródeł finansowania.
- (10) Dalsze finansowanie Finance Watch i Better Finance w latach 2017–2020 w tym samym zakresie co w ramach działania przygotowawczego zapewniłoby utrzymanie dotychczas ocenionych pozytywnie skutków działań zrealizowanych przez te organizacje. Pula środków finansowych na realizację programu powinna być uzależniona od średnich rzeczywistych kosztów poniesionych przez każdą organizację w latach 2012–2015. Maksymalny wskaźnik dofinansowania wynoszący 60 % finansowania unijnego powinien pozostać na niezmiennym poziomie. W przypadku gdyby program i odpowiadające mu finansowanie zostały przedłużone po roku 2020 i pojawili się inni potencjalni beneficjenci, zaproszenie do składania wniosków powinno być otwarte na wszelkie inne organizacje spełniające kryteria i realizujące cele programu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- (11) Niniejsze rozporządzenie ustanawia pulę środków finansowych na cały okres trwania programu, która podczas corocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾.
- (12) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustalania rocznych programów prac.
- (13) Każdego roku przed dniem 30 listopada każdy beneficjent powinien przedłożyć Komisji opis zaplanowanych na kolejny rok działań służących osiągnięciu celów programu z zakresu polityki. Działania te należy szczegółowo opisać, ze wskazaniem ich celów, oczekiwanych rezultatów i skutków, szacowanych kosztów i ram czasowych, a także odpowiednich wskaźników do ich oceny.
- (14) Wsparcia finansowego należy udzielić zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012 i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
- (15) Nie później niż 12 miesięcy przed zakończeniem programu Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny dotyczące rezultatów uzyskanych w ramach programu. W sprawozdaniu z oceny należy ocenić, czy program ma być kontynuowany po okresie 2017–2020. Wszelkie przedłużenie, zmiana lub odnowienie programu po okresie 2017–2020 powinny podlegać otwartej procedurze na potrzeby wyboru beneficjentów.
- (16) Należy zapewnić ochronę interesów finansowych Unii w całym cyklu wydatkowania, poprzez zastosowanie proporcjonalnych środków obejmujących zapobieganie nieprawidłowościom oraz ich wykrywanie i badanie, odzyskiwanie środków utraconych, nienależnie wypłaconych lub niewłaściwie wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładanie sankcji administracyjnych i finansowych.
- (17) Beneficjenci powinni dokładać wszelkich starań, aby uczynić swoją działalność widoczną we wszystkich państwach członkowskich. Aby osiągnąć ten cel, beneficjenci powinni starać się nawiązywać kontakty z odpowiednimi organizacjami konsumenckimi *non-profit* w całej Unii oraz w miarę możliwości dokonywać tłumaczenia informacji o swojej organizacji, składzie członkowskim i działalności, a także udostępniać te informacje na swoich stronach internetowych.
- (18) W celu zapewnienia ciągłości prowadzonych przez beneficjentów działań wspieranych finansowaniem unijnym, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania i być stosowane od dnia 1 maja 2017 r.
- (19) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie unijnego programu służącego wsparciu szczególnych działań zwiększających zaangażowanie konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych w proces kształtowania unijnej polityki w dziedzinie usług finansowych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary i skutki możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejszym ustanawia się unijny program (zwany dalej „programem”) na okres od dnia 1 maja 2017 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., mający na celu wsparcie działań organizacji o których mowa w art. 3 ust. 1. Działania te przyczyniają się do osiągnięcia unijnych celów z zakresu polityki dotyczących zwiększenia zaangażowania konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych oraz podmiotów reprezentujących ich interesy w unijne i inne stosowne wielostronne procesy kształtowania polityki w dziedzinie usług finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

2. Aby osiągnąć jego cele, w ramach programu dofinansowaniem objęte są następujące działania:
 - a) prace badawcze, w tym opracowywanie własnych badań oraz danych i poszerzanie wiedzy specjalistycznej;
 - b) kontakt z konsumentami i innymi użytkownikami końcowymi usług finansowych we współpracy z istniejącymi sieciami konsumentów i infoliniami w państwach członkowskich w celu zidentyfikowania zagadnień istotnych dla kształtowania unijnej polityki w zakresie ochrony interesów konsumentów w dziedzinie usług finansowych;
 - c) działania zwiększające świadomość, rozpowszechnianie oraz zapewnianie edukacji i szkoleń z zakresu finansów, bezpośrednio lub za pośrednictwem ich członków krajowych, w tym również skierowane do szerokiego grona konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych oraz odbiorców niebędących specjalistami;
 - d) działania służące zacieśnieniu współpracy między członkami organizacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, a także działania promocyjne i doradcze z zakresu polityki wzmacniające pozycję tych członków na poziomie Unii oraz wspierające zainteresowanie społeczeństwa i ogólne zainteresowanie w odniesieniu do regulacji finansowej i unijnej.

Artykuł 2

Cele programu

1. Program ma następujące cele:
 - a) dalsze zwiększanie aktywnego uczestnictwa i zaangażowania konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych, a także podmiotów reprezentujących interesy konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych, w unijne i inne stosowne wielostronne procesy kształtowania polityki w dziedzinie usług finansowych;
 - b) informowanie konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych, a także podmiotów reprezentujących ich interesy, o bieżących kwestiach związanych z regulacją sektora finansowego.
2. Komisja zapewnia regularne dokonywanie oceny programu pod kątem realizacji celów określonych w ust. 1, w szczególności poprzez wymaganie od każdego beneficjenta przedkładania następujących dokumentów:
 - a) rocznego opisu działań realizowanych przez beneficjenta w ramach programu;
 - b) rocznego sprawozdania z działalności, w którym uwzględnia się wskaźniki ilościowe i jakościowe dla każdego działania zaplanowanego i realizowanego przez beneficjenta;
 - c) sprawozdania finansowego.

Taka ocena obejmuje sporządzanie sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

Artykuł 3

Beneficjenci programu

1. Beneficjentami programu (zwanymi dalej „beneficjentami”) są Finance Watch i Better Finance.
2. Aby skorzystać z programu, beneficjent musi pozostać pozarządowym podmiotem prawnym *non-profit*, niezależnym od branży, handlu lub biznesu. Nie może on mieć sprzecznych interesów i musi reprezentować za pośrednictwem swoich członków interesy unijnych konsumentów oraz innych użytkowników końcowych w dziedzinie usług finansowych.

Aby reprezentować interesy konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych w jak największej liczbie państw członkowskich beneficjent dąży do rozbudowy swojej sieci aktywnych członków w państwach członkowskich oraz do zapewnienia szerokiego zasięgu geograficznego.

Komisja pomaga beneficjentom w identyfikacji potencjalnych członków w państwach członkowskich. Komisja zapewnia też, aby każdy beneficjent nadal spełniał kryteria określone w akapitach pierwszym i drugim niniejszego ustępu przez cały czas trwania programu, poprzez włączanie ich do rocznych programów prac, o których mowa w art. 7, oraz poprzez coroczną ocenę spełniania tych kryteriów przez beneficjentów przed przyznaniem dotacji na działania, o których mowa w art. 4.

3. W przypadku połączenia beneficjentów, podmiot prawny powstały w wyniku połączenia staje się jedynym beneficjentem programu.

Artykuł 4

Przyznawanie dotacji

Finansowanie w ramach programu zapewnia się w formie dotacji na działania przyznawanych co roku, a jego podstawę stanowi wniosek złożony przez beneficjenta zgodnie z art. 7 ust. 2.

Artykuł 5

Przejrzystość

1. We wszelkich komunikatach lub publikacjach dotyczących działania realizowanego przez beneficjenta i finansowanego w ramach programu wskazuje się, że beneficjent otrzymał finansowanie z budżetu Unii.

2. W terminie dwóch miesięcy od przyjęcia przez Komisję rocznych programów prac każdy beneficjent jednocześnie udostępnia publicznie oraz odpowiednim organizacjom konsumenckim *non-profit* następujące informacje:

- a) organizacja i zakres zadań;
- b) możliwość uzyskania członkostwa, warunki członkostwa i struktura organizacyjna beneficjenta;
- c) rodzaje jego działalności objęte zakresem art. 1 ust. 2.

Artykuł 6

Przepisy finansowe

1. Pula środków finansowych na realizację programu w okresie od dnia 1 maja 2017 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. wynosi maksymalnie 6 000 000 EUR według cen bieżących.

2. Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych.

Artykuł 7

Realizacja programu

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.

2. Aby skorzystać z programu, każdy beneficjent przedkłada Komisji co roku, przed dniem 30 listopada, opis zaplanowanych na kolejny rok działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, służących osiągnięciu celów programu z zakresu polityki (zwany dalej „wnioskiem”). Działania te szczegółowo opisuje się, ze wskazaniem ich celów, oczekiwanych rezultatów i skutków, szacowanych kosztów i ram czasowych, a także odpowiednich wskaźników do ich oceny.

3. Komisja realizuje program poprzez ustanowienie rocznych programów prac zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 966/2012.

W rocznych programach prac określa się cele do realizacji, oczekiwane rezultaty działań prowadzonych przez beneficjentów, metody realizacji tych działań oraz łączną kwotę finansowania wymaganą do realizacji tych działań. Zawierają one również opis działań, które mają być finansowane, orientacyjną kwotę finansowania przeznaczoną na każde działanie oraz orientacyjny harmonogram realizacji.

W przypadku dotacji na działania, w rocznych programach prac określa się priorytety, istotne kryteria udzielenia dotacji oraz maksymalny wskaźnik dofinansowania. Maksymalny wskaźnik bezpośredniego dofinansowania wynosi 60 % kosztów kwalifikowalnych. W przypadku gdy beneficjent otrzymuje środki finansowe od członków, którzy sami są odbiorcami środków finansowych z unijnych programów finansowania, Komisja ogranicza swój roczny wkład w celu zapewnienia, aby całkowite bezpośrednie i pośrednie finansowanie przez Unię działań w ramach programu na rzecz tego beneficjenta nie przekraczało 70 % sumy kosztów kwalifikowalnych.

4. Komisja przyjmuje roczne programy prac w drodze decyzji w sprawie finansowania.

Artykuł 8

Ochrona interesów finansowych Unii

1. Komisja, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, podejmuje odpowiednie środki zapewniające ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym bezprawnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych oraz, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje administracyjne i finansowe.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzania audytu, na podstawie dokumentów oraz poprzez inspekcje na miejscu, wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali unijne środki finansowe w ramach programu.

3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ⁽¹⁾ i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ⁽²⁾, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne bezprawne działania, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub umową w sprawie zamówienia finansowaną w ramach programu.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, zamówieniach, umowach o udzielenie dotacji i decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wykonywania niniejszego rozporządzenia zamieszcza się postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.

Artykuł 9

Ocena programu

1. Nie później niż 12 miesięcy przed zakończeniem programu Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny dotyczące osiągnięcia celów programu i przekazuje im na żądanie dostępne jej informacje wykorzystane do oceny działań, z poszanowaniem mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych oraz obowiązków zachowania poufności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

Sprawozdanie z oceny zawiera ocenę ogólnej przydatności i wartości dodanej programu, skuteczności i efektywności jego realizacji oraz – zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w indywidualnych przypadkach – skuteczności działań beneficjentów pod względem celów określonych w art. 2 ust. 1.

2. Sprawozdanie z oceny, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

Artykuł 10

Przepis przejściowy

Beneficjenci przedłożą Komisji wniosek w odniesieniu do pierwszego roku programu do dnia 3 czerwca 2017 r.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 maja 2017 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 maja 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

C. ABELA

Przewodniczący
